

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 20Csp/178/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118209235
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2118209235.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti žalovanému: K. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX, o zaplatenie 15.032,05 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 15.404,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 15.317,97 eura od 23.10.2018 do zaplatenia, a to všetko do 75 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 15.11.2018, doručenou tunajšiemu súdu dňa 19.11.2018, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 15.032,05 eura, úrok 285,92 eura, úroky z omeškania 6,43 eura, úrok 6,99 % ročne z nezaplatennej istiny 15.032,05 eura od 23.10.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 15.032,05 eura od 23.10.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 285,92 eura od 23.10.2018 do zaplatenia, nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 80,- eur, ako aj nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX uzatvoril právny predchodca žalobcu Sberbank Slovensko, a.s. (zlučený so žalobcom od 01.08.2017) so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, vrátane prípadných dodatkov k zmluve. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 20.000,- eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 20.08.2024. Právny predchodca žalobcu ako banka si s odbornou starostlivosťou preveril žalovaného ako žiadateľa o úver pred jeho poskytnutím ohľadom jeho schopnosti splácania úveru v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pri posudzovaní bonity žalovaného pritom banka berie do úvahy vždy: údaje zo Spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií (SRBI/NRKI) - preverenie záväzkov žiadateľa a ich splácania a následne buď report zo Sociálnej poisťovne - preverenie príjmov žiadateľa v súlade s § 170 ods. 19 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a vykonávacím predpisom (aktuálne č. 11/2018 Z.z.) alebo kreditné a debetné obraty na bežnom účte klienta - v prípade klientov, pre ktorých banka vedie bežný účet, na základe čoho je schopná s odbornou starostlivosťou posúdiť ich bonitu. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie

úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 22.10.2018 v zmysle § 565 Občiansky zákonník, v súlade s čl. 4 bod 3. a 5. zmluvy, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatnenia Druhou upomienkou (Opakovaným upozornením) zo dňa 20.08.2018. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatnenia (dňa 22.10.2018) predstavovala 15.479,40 eura a pozostávala z: istiny úveru vo výške 15.032,05 eura (žalovanému bol na základe zmluvy poskytnutý úver vo výške 20.000,- eur, do dňa zosplatnenia uhradil na istinu sumu 4.967,95 eura, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatnenia predstavovala sumu 15.032,05 eura; úrokov 285,92 eura (predstavujú dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorý bol žalovaný povinný splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru splatných do predčasného zosplatnenia - úroková sadzba vo výške 6,99 % p.a. vyplýva zo zmluvy), úrokov z omeškania 6,43 eura (každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. -úrok z omeškania bol dohodnutý v zmluve v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, a to v článku 4 časť „následky nesplácania“); poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver 80,- eur (uvedené poplatky predstavujú súčet omeškaných poplatkov za poistenie, ktoré sa popri anuitných splátkach úveru žalovaný zaviazal hradiť mesačne z dôvodu pristúpenia k poisteniu schopnosti splácať spotrebný úver vo výške podľa sadzobníka poplatkov; vznikom poistenia vznikla žalovanému v zmysle bodu 5. tohto pristúpenia povinnosť platiť poplatok za poistenie schopnosti splácať úver splatný spolu s príslušnou splátkou úveru). Žalovaný po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu. Ohľadne nároku na úrok z omeškania zo zmluvného úroku poukazuje žalobca na skutočnosť, že zmluvné úroky naakumulované ku dňu predčasného zosplatnenia sú vyčíslené pevnou sumou a tieto sa ďalej - po predčasnom zosplatnení - už nenavyšujú. K uvedenému poukazuje žalobca na aktuálnu rozhodovaciu prax súdov. Ohľadne nároku na zmluvný úrok po predčasnom zosplatnení má žalobca má za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov aj po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení s poukazom na § 502 ods. 1 a 3, § 499 a § 497 Obchodného zákonníka a na aktuálnu rozhodovaciu prax. Žalobca v uvedenom poukazuje aj na návrh zákona (neskôr prijatý pod č. 106/2014 z.z.) z roku 2013, ktorým sa mal meniť a dopĺňať zákon č. 40/ 1964 Zb. Občiansky zákonník, ktorý obsahoval pod č. 1. ustanovenie, ktorým sa navrhovalo nasledujúce doplnenie Občianskeho zákonníka: „Úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov patria dodávateľovi len do uplatnenia práva podľa § 565.“, ktorá navrhovaná zmena nebola nikdy legislatívne prijatá a zákon č. 106/2014 Z. z. ani žiadna iná zákonná novelizácia takéto ani obdobné ustanovenie, odopierajúce veriteľovi nárok na zmluvné úroky po zosplatnení dlhu, neobsahuje. Na výzvu súdu žalobca v podaní zo dňa 28.03.2019 uviedol, že má za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Žalobca uviedol že tvrdenie, že po zosplatnení úveru veriteľovi už neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky, nemá oporu v právnych predpisoch. Obchodný zákonník priznáva veriteľovi právo na dohodnutý úrok od poskytnutia peňažných prostriedkov, pričom stanovuje len moment vzniku tohto nároku, moment jeho zániku nestanovuje. Ak by bolo úmyslom zákonodarcu dobu nároku veriteľa na dohodnutý úrok ohraničiť, nepochybne by tak učinil. V uvedenom žalobca odkazuje aj na aktuálnu rozhodovaciu prax, konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.01.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/23/2017-92 zo dňa 29.11.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/28/2017-94 zo dňa 27.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43co/7/2018 zo dňa 31.05.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/29/2018 zo dňa 16.08.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/21/2018 zo dňa 27.09.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/37/2018-185 zo dňa 20.12.2018, rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/ 193/2017-88 zo dňa 07.12.2017. Na výzvu súdu žalobca v podaní zo dňa 02.09.2019 špecifikoval výpočet vyčíslených úrokov, úrokov z omeškania a poplatkov za poistenie.

3. Žalobca ako dôkazy predložil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX., Amortizačnú tabuľku spotrebiteľského úveru, Všeobecné obchodné podmienky Sberbank účinné od 01.01.2015, Obchodné podmienky pre poskytovanie spotrebiteľských úverov, Opakované upozornenie zo dňa 20.08.2018, Výzvu na predčasné splatenie úveru zo dňa 22.10.2018, Prehľad splácania - do predčasného zosplatnenia, Prehľad splácania - po predčasnom zosplatnení, Stav omeškaných splátok na úvere, Prepočet zmluvných úrokov, Prepočet úrokov z omeškania, doklady o skúmaní bonity žalovaného, výpis z obchodného registra, rozsudok KS v Prešove č.k. 25Co/71/2018-126 zo dňa 31.01.2019, Pristúpenie k poisteniu schopnosti splácať spotrebný úver č. 624045, Sadzobník poplatkov Sberbank Slovensko pre fyzické osoby - občanov účinný od 04.05.2015.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami riadne doručená, k tejto sa nevyjadril, skutkové tvrdenia nepoprel, dôkazy neoznačil.

5. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

6. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil (č.l. 118) a v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal predvolanie doručené (č.l. 90), svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

8. Právny predchodca žalobca (Sberbank Slovensko, a.s.) ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 20.000,- eur, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 6,99%, RPMN vo výške 7,28% a priemernou RPMN vo výške 11,53%. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v 108 mesačných anuitných splátkach vo výške 251,38 eura, splatných k 20. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 20.09.2015 a posledná dňa 20.08.2024. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 50,- eur, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 20,- eur mesačne. Celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť, bola uvedená vo výške 27.199,04 eura. Žalovaný porušil svoju povinnosť podľa zmluvy platiť splátky riadne a včas, preto žalobca listom zo dňa 20.08.2018 vyzval žalovaného k zaplateniu omeškaných splátok s upozornením na možnosť zosplatenia úveru. Keďže žalovaný dlžné splátky v lehote neuhradil, žalobca listom zo dňa 22.10.2018 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 22.10.2018.

9. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

10. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

11. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

13. Podľa § 503 ods. 1 a 2 OBZ, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. (1) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. (2)

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci

poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

15. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

17. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá úverová zmluva, ktorou právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 20.000,- eur. Právny vzťah založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

22. Predmetná úverová zmluva má teda charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy bol poskytnutý žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že v zmluve nechýba žiadna zo zákonom požadovaných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V konaní žalovaný nepoprel (a preto sa stalo nesporným) skutkové tvrdenie žalobcu, že pred uzavretím zmluvy posúdil s odbornou

starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V prejednávacom prípade tak má žalobca ako veriteľ vzhľadom na vyššie uvedené nárok nielen na istinu, ale aj na úroky a poplatky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

23. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je z väčšej časti dôvodná, keď v konaní bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky a žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky spolu s dohodnutým úrokom. Žalovaný si svoju povinnosť zo zmluvy o úvere nespĺnil, pričom z dôvodu omeškania so splácaním úveru žalobca (ako právny nástupca pôvodného veriteľa) úver predčasne zosplatnil ku dňu 22.10.2018. Vzhľadom na uvedené uložil súd žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu istiny vo výške 15.032,05 eura (poskytnutá suma 20.000,- eur mínus splatená istina 4.967,95 eura), úrok z úveru vo výške 285,92 eura (neuhradený úrok z úveru vyčíslený do predčasného zosplatnenia dňa 22.10.2018 - v zmysle Prepočtu zmluvných úrokov na rube č.l. 40 a v podaní žalobcu zo dňa 02.09.2019, ktorý výpočet žalovaný nespochybnil), ako aj poplatky za poistenie vo výške 80,- eur (4x 20,- eur za mesiace 6-9/2018).

24. Keďže sa žalovaný dostal s platením splátok do omeškania, žalobca má nárok na úrok z omeškania z jednotlivých splátok, pretože ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania z jednotlivých dlžných splátok vyčíslený za obdobie od 23.04.2018 do zosplatnenia úveru dňa 22.10.2018 (Prepočet úrokov z omeškania na č.l. 41 a v podaní žalobcu zo dňa 02.09.2019) v celkovej sume 6,43 eura. Súd potom vyčíslený úrok z omeškania v sume 6,43 eura žalobcovi priznal, keď žalovaný omeškanie splátok do zosplatnenia ani sumu vyčísleného úroku z omeškania do predčasného zosplatnenia úveru nespochybnil. Následne došlo k predčasnému zosplatneniu úveru ku dňu 22.10.2018, ktorá skutočnosť nebola medzi stranami sporná. S poukazom na § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania z priznanej sumy istiny a úroku vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. odo dňa nasledujúceho po zosplatnení (23.10.2018) vo výške 5% ročne. Súd preto žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 15.317,97 eura (istina 15.032,05 eura + úrok 285,92 eura) od 23.10.2018 až do zaplatenia.

25. V časti požadovaných úrokov z úveru po zosplatnení, t.j. úroku 6,99% ročne zo sumy 15.032,05 eura od 23.10.2018 do zaplatenia, považoval súd žalobu za nedôvodnú a túto vo výroku II. rozsudku zamietol, z nižšie uvedených dôvodov.

26. Súd poukazuje na to, že zmluvné úroky sú vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t.j. spolu s istinou (§ 503 ods. 1 OBZ), čo znamená, že doba splatnosti úrokov za poskytnutie peňažných prostriedkov sa zhoduje s dobou splatnosti úveru. V prípade predčasného zosplatnenia úveru, ku ktorému došlo aj v tu prejednávanvej veci, vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Veriteľ svojim právnym úkonom navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane padá obmedzovanie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Navodzuje sa tak stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce ku skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Žalobca ako veriteľ preto nemôže požadovať od žalovaného ako dlžníka zmluvné úroky aj po splatnosti istiny z úveru, keďže aj s poukazom na znenie § 503 ods. 1 OBZ sa po dni vyhlásenia celého úveru za splatný istina úveru ďalej zmluvne neúročí. Z uvedeného dôvodu žalobcovi prináležia len úroky z omeškania, ak od zosplatnenia je dlžník naďalej v omeškaní.

27. K uplatnenému nároku žalobcu na zmluvný úrok po zosplatnení úveru súd dodáva, že Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí sp.zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012 odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998, 4Obo 143/1998). Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne

už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Za čas po splatnosti úveru má teda veriteľ právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej všeobecným záväzným právnym predpisom. Akékoľvek navyšovanie úrokov z omeškania sa dostáva do rozporu so zákonom.

28. Súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 25Co/154/2018-144 zo dňa 30.07.2019, v ktorom odvolací súd v obdobnej veci totožného žalobcu uviedol, že „odvolací súd si je vedomý, že súdna prax v otázke nároku na úroky z úveru za čas po jeho predčasnom zosplatnení nie je jednotná, o čom svedčia i žalobcom v odvolaní poukázané rozhodnutia krajských súdov, avšak v tejto otázke sa odvolací súd prikláňa k názoru, že veriteľovi patria úroky z úveru len na čas do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Odvolací súd sa pritom opiera o judikatúru vyšších súdov, od ktorej nebol dôvod odkloniť sa v danom prípade. Závery Najvyššieho súdu SR obsiahnuté v rozhodnutí pod č. R 59/1998 (sp. zn. 4 Cdo 143/98) boli prijaté i v potvrdzujúcom rozhodnutí Krajského súdu Prešov č. k. 29C/131/2011-127 z 23.11.2011, ktoré úsudky súdov napokon akceptoval i Ústavný súd SR vo veci sp. zn. IV.ÚS 476/2012 z 18.9.2012. K záveru súdov, že „...pokiaľ veriteľ pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatnenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru“, Ústavný súd SR nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, keď krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z úveru a úrokmi z omeškania ako aj otázku, prečo zmluvný úrok patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu. Nie je teda podložené tvrdenie odvolateľa, že v predmetnom rozhodnutí ústavný súd sa k meritu odvolania nevyjadril. Aj odvolací súd zastáva názor, že ak spotrebiteľ po zosplatnení už nemá právny titul peňažné prostriedky veriteľa užívať, niet dôvodu, aby veriteľ inkasoval úroky náležiacie mu pri oprávnenej držbe finančných prostriedkov spotrebiteľom, náležia mu ale úroky z omeškania.“

29. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za dôvodnú v časti o zaplatenie sumy 15.404,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 15.317,97 eura od 23.10.2018 do zaplatenia, preto jej vo výroku I. rozsudku vyhovel a vo zvyšku (zmluvný úrok po zosplatnení) žalobu ako nedôvodnú vo výroku II. rozsudku ako nedôvodnú zamietol.

30. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3)

31. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaného, určil súd žalovanému v súlade s § 232 ods. 3 CSP na plnenie primerane dlhšiu lehotu 75 dní od právoplatnosti rozsudku.

32. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

35. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, čo v konečnom dôsledku znamená právo žalobcu na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100% percent, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku, keď v konaní nebol tvrdený a súd sám nezistil žiaden dôvod na aplikáciu

ustanovenia § 257 CSP. Pri zamietnutí žaloby v časti úroku po splatnosti súd na uvedené neprihliadal ako na smerodajné pri určení výšky úspechu žalobcu, pretože príslušenstvo nebolo samostatným predmetom konania. Súd pritom podporne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 10CoPr/2/2016-361 zo dňa 27.06.2016, v ktorom odvolací súd uviedol, že „súd prvej inštancie ... pochybil tiež v tom, že pri posudzovaní úspechu a neúspechu vyčíslaval výšku priznaných úrokov z omeškania ku dňu rozhodnutia súdu, pričom pre takýto postup by bol dôvod len vtedy, ak by úroky z omeškania tvorili samostatný predmet konania, ak sú však len príslušenstvom istiny, pri posudzovaní miery úspechu v konaní nie je dôvod na úroky z omeškania prihliadať.“ O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).